

ԵՐԿՈՒԵԱՔԹԻ, 14 ՄԱՅԻՍ, 2018

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն պարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալս պիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ՍՈՐՎԵՑՈՒՐ ԻՆԾԻ ԿԱՆՈՆՆԵՐԻ ՊԱՀԵԼՈՒ ԿԵՐՈՂ

Սորվեցուր ինձի, Տէր, կանոններդ պահելու կերպը,
 եւ մշտապէս պիտի կատարեմ գանձում:
 Տուր որ հասկնամ բոլ Օրէնքդ,
 որպէսզի կատարեմ եւ ամբողջ սրտով հնազանդիմ անոր:
 Պատուէրներուդ շաւիղին մէջ առաջնորդէ զիս,
 որովհետեւ անոնցմէ հանոյ՛ կ'առնեմ:
 Ըրէ այնպէս՝ որ սիրտս պատուիրաններուդ փափաքի,
 քան անձնական հարստութիւն կուտելու:
 Հայեացքս հեռացուր դատարկ բաներէն,
 եւ բոլ կամքիդ գործադրութեամբ՝ կեանք տուր ինձի:
 Ես բոլ ծառայեմ, կատարէ ինձի տուած խոստումդ,
 այն խոստումը՝ որ կու տաս բեզմէ ակնածողներուն:
 Հեռու պահէ նախատիւնքը՝ որմէ այնքան կը վախնամ,
 որովհետեւ վնիւններդ արդար են:
 Միակ փափաքս է՝ հրահանգներդ կատարել.
 կեանք տուր ինձի, դուն՝ որ արդար ես:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
 Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
 Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
 Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
 Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
 աջ բո հովանի լիցի ի վերայ իմ՝ ի տուէ եւ ի գիշերի,
 ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի մանապարհ,
 ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
 եւ ողորմեա՛ բո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԻԹԸ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ Ա ՆԱՄԱԿ
ԳԼՈՒԽ 2:15-17

ՄԻ ՄԻՐԷՔ ՉԱՐ ԱՇԽԱՐԻՐ (2:15-17)

Երեք խմբաորումներուն իր խօսքը ուղղելէ ետք, Յովհաննէս Առաքեալ յարակ ընդգծում մը կ'ընէ, ըսելով. «Աստուծոյ զօրացէք, Աստուծոյ խօսքը ընդմիշտ ձեր մէջ թող նայ, որպէսզի յաղթենք Չարին» (14 հմբ): Միւս կողմէ, սիրոյ պարուիրանին մասին խօսեցաւ Առաքեալը, բայց այդ սերը որոնկարմամբ: Անոր համար մէկ այլ ուիրշ յարակեցում մը կ'ըսէ ըսելով. «Մի՛ սիրէք աշխարհը, ոչ ալ աշխարհին յարուկ ոեւէ բան», որովհետեւ, «Ով որ աշխարհը կը սիրէ՝ Հօր Աստուծոյ հանդէպ սեր չունի իր մէջ» (15 հմբ): Նախ խօսքը շար պարզ ու յարակ է, մանաւանդ՝ մէջբերում է նոյնինքն Քրիստոսի ուսուցումներէն, «Ոեւէ մարդ չի կրնար երկու փրկերու ծառայել. որովհետեւ կամ մէկը պիտի սիրէ եւ միւսը արեւ, կամ մէկը պիտի մեծարէ եւ միւսը արհամարհէ: Նոյնպէս ալ դուք, չէք կրնար Աստուծոյ ծառայել, որքան արեւ որ կը ծառայէք դրամին» (Մարթ 6:24): Ան նաեւ կը յարակեցնէ, թէ ինչ կը նշանակէ աշխարհը սիրել: Հետաքրքրական է, սակայն, երբ այս արտայայտութիւն կը համեմատենք նոյնինքն Յովհաննէս Առաքեալի Աւերարանէն քաղուած այն խօսքին հետ, ուր կ'ըսէ. «Աստուած այնքան սիրեց աշխարհը, որ մինչեւ իսկ Իր միածին Որդին դրկեց, որպէսզի ով որ Անոր հաւարայ չկորսուի, այլ յաւիտենական կեանք ունենայ» (Յովհ 3:16): Ուրեմն, ինչպէս հասկնալ այս բաժինը, եթէ Աստուած սիրեց աշխարհը, ապա մենք՝ չսիրենք: Եթէ Աստուծոյ նման կարեկցող սիրով պիտի սիրենք աշխարհը, թող որ սիրենք: Աստուած սիրեց աշխարհը, այս պարագային, աշխարհը ըսելով մարդկութիւնը, անոնց նկարմամբ, անկեալ մարդուն նկարմամբ կարեկցութիւն ցուցաբերելով: Միւս կողմէ, երբ Առաքեալը կ'ըսէ, «մի՛ սիրէք աշխարհը» կը նշանակէ. «Մարմնի ցանկութիւն, աչքին փեսածը ունենալու ցանկութիւն եւ երկրաւոր ինքերով հպարտանալը, որոնք Հօրմէն չեն գար, այլ՝ այս աշխարհէն» (16 հմբ): Նախ անդրադառնանք մարմնի ցանկութիւն իրողութեան: Շար որոշ է, որ երբ մարդ կը ծնի իր հետ նաեւ կը ծնին մարմնի ցանկութիւնները, որոնք փրուած են նոյնինքն Աստուծոյ կողմէ: Սակայն, այդ ցանկութիւնները ըստ այնմ օգտագործելու հարցն է: Օրինակ, ուրբելու ցանկութիւնը, խմելու ցանկութիւնը, նոյնիսկ՝ սիրոյ ցանկութիւնը, սեռային ցանկութիւնը: Պօղոս Առաքեալ պիտի ըսէ. «Ամէն ինչ արքօնուած է ինծի, բայց ամէն ինչ օգտակար չէ: Ամէն ինչ արքօնուած է ինծի. բայց պէտք չէ ոեւէ բանի գերին դառնամ: Կերակուրը ստամոքսին համար եղած է եւ ստամոքսը՝ կերակուրին. սակայն Աստուած թէ՛ մէկը եւ թէ՛ միւսը պիտի խաբանէ: Բայց նոյնը չէ մարմնին պարագան: Մարմինը պոռնկութեան համար չէ, այլ՝ Տիրոջ համար, եւ Տէրը՝ մարմնին: Չէ՞ք գիտեր որ եր մարմինները փաճարն են Սուրբ Հոգիին որ Աստուծմէ առիք եւ ձեր մէջ կը բնակի» (Ա Կորնթ 6:12-20): Եթէ ուշադրութեամբ նայինք, պիտի փեսենք որ Յովհաննէս Առաքեալի այս արտայայտութեանց մէջ նմանութիւն կայ Քրիստոսի փորձութիւններուն. անօթութեան պարագան, այս բոլորը հարստութիւնը քեզի կու փամի պարագան, աչքի փեսածը, եւ ի վերջոյ՝ փորձութիւններուն առաջինը՝ հպարտութիւն: Յովհաննէս Առաքեալ կը վստահեցնէ ըսելով. «Աշխարհն ալ կ'անցնի, աշխարհային ցանկութիւններն ալ. բայց Աստուծոյ կամքը կատարողը ինք՝ յաւիտեան կը մնայ» (17 հմբ): Այո, մարդու մահէն յետոյ ալ ցանկութիւնները կը դադրին գոյութիւն ունենալէ: Այլ՝ խօսքով մեղքը այլեւս իշխանութիւն չունենար, բայց եթէ երբեք Աստուծոյ կամքին համաձայն կրցանք ապրիլ, ապա Անոր պարգեւած շնորհքովը յաւիտենական կեանքը կ'ունենանք, այլապէս՝ յաւիտենական մահը, փանջանքը: Իսկ թէ ի՞նչ կը նշանակէ Աստուծոյ կամքին համաձայն ապրիլ, այսինքն՝ «Սրբութեան կեանք ապրիլ» մեր առօրեային մէջ, մեր ընթացեկան յարկէն ներս Սուրբ Հոգիով առաջնորդուած: Ահա խօսքերը ուղղուած են հաւարացեալներուն, որպէսզի ընդ միշտ արթուն մնան, հաստատուն մնան, որպէսզի չիյնան: Ինչպէս պիտի ըսէ Պօղոս Առաքեալ. «Ով որ կը կարծէ թէ կանգուն է՝ թող զգոյշ ըլլայ որ չիյնայ» (Ա Կորնթ 10:12):